

EINA SYKĮ SAVAITĖJE

Kaina metams 10 l., pusmečiui 6 l., 1 mėn. 1 l. 20 c.
Kareiviams per pusę pigiau.
Atskiras numeris 20 c. visiems.

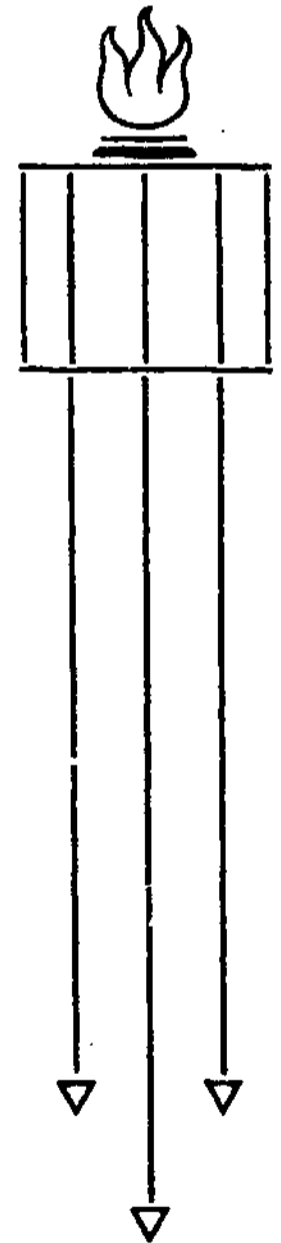
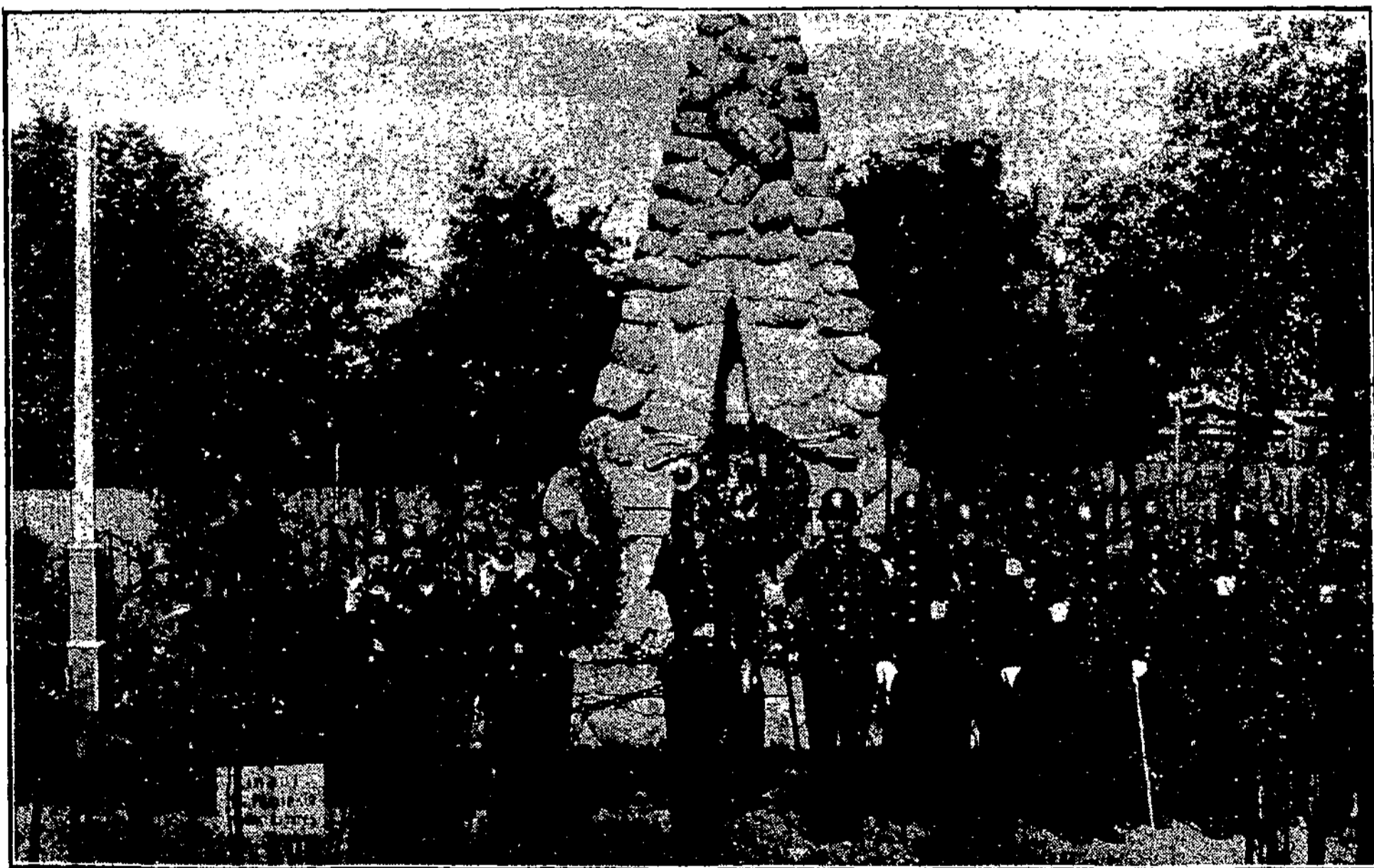
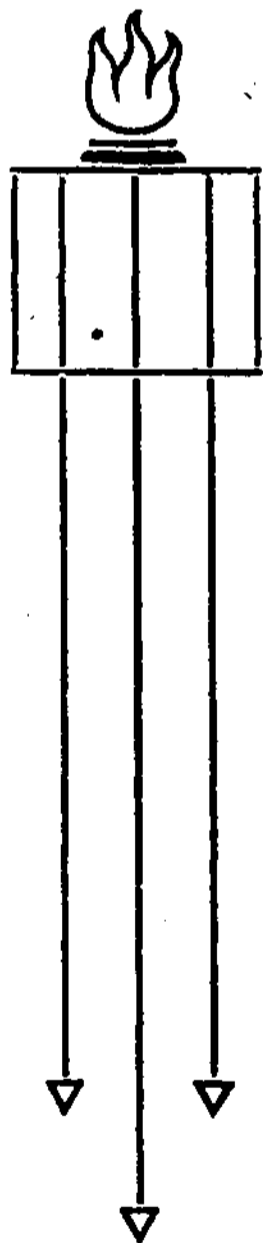

Skelbtmat: petto eilutė 20 c.; prieš tekstą dvigubai.
Adresas: Kaunas, Laisvės Al. 12 Nr. Telef. 90 Nr.

Neatidėliotinu reikalu.

Kuo ne kiekvienas mūsų krašto gyventojas šiandien jau gerai žino, jog miklindamas savo raimenis, gali per neilgą laiką tapti stipriu, sveiku ir daugumai ligų neprieinamu žmogumi. Daug kas tai žino, tik, dėja, ne kiekvienas, dargi jaunuolių, pasirijta užsiimti fiziniu lavinimusi.

tikro sistemingo kūno mankštinimo, vartojant įvairių gimnastikos sistemų ir sporto rūšių. Tečiau pabrėžiu, jog visur reikalingas yra sistematingumas. Kiekvienas žmogaus gabumas nelavinamas žūva, taip ir kūno stiprumas gali būti išlavintas. Tulas stipruolis išvystė savo jėgą nuo mažumės kasdieną nešiodamas veršiuką, kuriam beaugant ir svarumas didėjo. Tokiu būdu su laiku tas vyras galėjo panešti

Invalidai ir jų trimičiai ties paminklu žuvusiems pagerbia nuleidžiamas valstybės ir tautos vėliavas.

Kariuomenė tai yra tautos bei valstybės pamatas ir sargas, ir joje tarnauja geriausiai krašto gyventojų dalis: jauni ir tiksliai išimtinai sveiki vyrai. Kareiviavimo laikas kiekvienam jų privalo įkvėpti tautos savarankumo ir laisvės pamylėjimo dvasią. Tečiau jo pareigos reikalauja iš jo sveikatos ir kūno jėgos. Neturėdamas stipraus, sveiko ir gerai užgrūdinto organizmo jis negalėtų išverti ir pergyventi visų sunkių kario gyvenimo apstovų.

Kūno jėga ne tik prigimties, dovanojama, bet kiekvieno žmogaus įgijama sulig jo noru po tam

ir suaugusį veršį. Žinoma, tai tik pasaka, bet labai reikšminga.

Fizinis kariuomenės lavinimas nuo žiliausios senovės daugelyj tautų buvo augštai statomas. Jaunuoliai nuo jaunų metų mokėsi raiti jodinėti, ginklą vartoti ir lavino stiprumą bei apskrumą, stengdamiesi tame moksle pasižymėti ir kitus savo draugus pralenkti. Graikų mokyklos buvo drauge ir gimnazijos ir karinės mokyklos; jose buvo nepaprasta drausmė ir kūno mankšta buvo visiems privaloma. Jaunuolis, išėjęs iš tos mokyklos, jau būdavo stiprus,

PRANEŠIMAS. Norintieji įstoti **K a r o M o k y k l o n** turi paduoti Mokyklos Viršininko vardu prašymus iki š. m. rugsėjo mėn. 20 d. Prie prašymo pridėti: a) mokslo cenzo pažymėjimą, b) metrikas ir c) apskr. viršininko išduotą ištikimybės liūdymą. Į **K a r o M o k y k l a** priimami asmenys išėję aukštesniosios mokyklos 6 klases ir nejaunesni 17 metų.

Šiais metais, kaip išlmtis, nesant užtektino skaičiaus kandidatų su aukštesniu cenzu, **Krašto Apsaugos Ministeriui** sutikus, bus priimami ir baigusieji 4 kl. išlaikius kvotimus iš lietuvių kalbos ir matematikos.

Kariai paduoda pareiškimus komandos tvarkoje.

Karo Mokyklos Viršininkas.

sveikas, vikrus ir drausmingas žmogus. Ir gyvenime tokie vyrai buvo geriausi piliečiai ir ištikimi savo tėvynės sūnūs: priešui kraštą apnikus, visi vyrai, bendrose mokyklose išauklėti, eidavo tėvynės ginti. Tai buvo kariai — piliečiai.

Ir gražioj Lietuvos praeity mūsų senoliams nebuvo žinoma mobilizacija: reikėjo tik kurlai nors pasienio pilei duoti pavojaus ženklą ir visi Lietuvos sūnūs, pabalnoję žirgus, traukė priešą — grobuonį laukan vyti. Vytauto laikais, kuomet Lietuvos sienos rėmėsi į Juodąsias jūras, mūs jaunieji vyčiai ėjo gyvenimo mokyklą tolimuose Lietuvos valstybės kraštuose. Ten jie saugojo Lietuvos neliečiamybę ir gynė krašto gyventojų ramybę. Tuose nuolatiniuose pavojuose ir dažnose kautynėse, kuriose per ilgą laiką reikėjo kęsti daug vargo, skurdo ir bado, jie užgrūdindavo savo protą, kūną ir dvasią. Tai buvo jų auklėjimo ir gyvenimo mokykla.

Šių dienų mūs kariuomenėj fizinis lavinimas labai žemai stovi, labai mažai juo tesirūpinama. Viena valanda, skirta kasdieniai visiems kareiviams privalomai gimnastikai, ne visus vienodai išlavina, tuo labiau dėl instruktorių trūkumo. Fiziniai šiandien kariai lavinasi tik laisvame nūo tarnybos laike ir tai neprivertinai, bet kas netingi.

Liuosalaikį juk galima labai maloniai ir padoriai praleisti, atsidavus sportui. Sportas tai yra pramoga, smagūs ir linksmi žaidimai, kuriuose gali labai sėkmingai išlavinti jėgą, apsukrumą, patvarą, akies ir kojų bei rankų taiklumą, sumanumą, pasiryžimą, energiją, drausmingumą ir kitas geras idealio žmogaus savybes, reikalingas ne tik kiekvienam kariui, bet ir šiaip paprastame gyvenime.

Anglų, prancūzų, vokiečių, amerikiečių ir k. armijose visų kareivių ir daugelio karininkų liuosalaikis praleidžiama sporto alktėse. Todel jų kario tipas ir atrodo visai kitaip negu mūsų.

Fizinis auklėjimas apskritai mūsų krašte apkrėtė visuomenę tik labai neseniai, Lietuvai ėmus laisvai alsuoti. Užtat ir jaunoj kariuomenėj šis naujas kultūringojo gyvenimo pažymys menkai apsieiškia. Palyginant sportas labai silpnai plečiasi, nes nėra instruktorių.

Tečiau šiandien mūsų karių sportininkų skaičius vistik jau nemažas. Beveik visose dalyse yra sportininkų komandų, kurios tarpusavy ir su kitomis organizacijomis dažnai rengia rungtynių. Liet. Fizinio Lavinimosi Sąjungoj ir Liet. Gimnastikos ir Sporto Federacijoj prie geriausiųjų gimnastų bei sportininkų priskaitomi kariai. Kaip matote, turime ir stiprių pajėgų, tik jos, deja, ligi šiol dar nėra ištirtos. Būtinai tad reikalinga dar šiemet padaryti tie kvotimai ir, kitų armijų pavyzdžiu, surengti mūsų kariuomenės lengvosios atletikos rungtynes pirmenybėms. Aš neturiu nė mažiausios abejonės, jog tie pasiektieji rekordai bus menki arba maži, kadangi prie žymesnių rekordų jau esame pribrendę.

Manychiau, jog kalbamąsias rungtynes pirmenybėms galima surengti š. m. rugsėjo mėn. arba spalio m. pradžioj. Jų surengimui ir sutvarkymui **Karo Mokslo Skyrius**, tikiuos, galėtų paskirti tam tikrą

komisiją iš sporto žmonių. To sumanymo įvykdymui neatsirastų nė techninių kliūčių. Kiekviena kariuomenės dalis, kurioj tik esama sportininkų, siunčia savo geriausias pajėgas visoms sporto rūšims: bėgimui, šokimams, ieties mėtymui, sunkumų sviedimui, sporto žaidimams (futbolui, krepšiasvydžiui ir k.), šaudymui ir t. t. Kauno įgulos dalių vadai, manau, suteiktų nakvynės rungtynių dalyviams, ir reikia tikėtis, jog kariuomenės vadovybė nedarytų visam tam kliūčių. Rungtynių pajamos gal ir išlaidas išlygintų.

Vėlai tuo svarbiu klausimu susirūpinom, užtat reikalinga kariška energija tas sumanymas įvykdyti. Mūsų kariai turėtų progos parodyti visuomenei savo fizinius gabumus, jėgą, išsilavinimą, drausmingumą ir tuo pačiu pakeltų sportą kariuomenėje. Ir sportas jmtų labiau vilioti savęsp kiekvieną karį.

Leit. P. Jurgelevičius.

Karo menas yra būtinas mūsų valstybės gyvavimui sutvirtinti.

Karamzinus.

P A R O D A.

Žemės ūkio ir Pramonės Paroda jau atidaryta. Žmonių lankosi daug; daug yra atvažiavusių ir labai iš toli ūkininkų.

Parodą atidarė Valstybės Prezidentas p. Stulginskis, Ministerių Kabineto Pirmininkas p. Galvanuskas ir dalyvavo daug aukštų užsienio svečių, atstovų, diplomatų, rašytojų ir pirklių. Buvo pasakytos Prezidento ir Ministerių Pirmininko tam tikros pritaikintos iškilmei prakalbos.

Paroda šiemet nepalyginamai didesnė, labiau nusisekus, negu pernai.

Išstatyta įvairios naudingos ūkio apdirbimui mašinos. Žiūrint į jas gali aiškiai įsivaizdinti ir suprasti tą naudą, kurią jos ūkiui atneša.

Išstatyti pavyzdingiausiai gyvuliai: arkliai, buliai, avys, paukščiai parodo, jog prie gero šelmininkavimo galima gerų ir pasekmių turėti.

Išstatytos sėklos, javai, daržovės ir jiems auginimo sąlygos rodo, kad Lietuvos žemė gali kuopuikliausius turtus sukrauti. Daug liaudies dailės, dirbinių ir jie taip gražūs, jog negali nueiti gerai neištyrę.

Gražūs dideli paviljonai po aukštų ažuolų duoda tokį jaukų, linksmų įspūdį, jog pamanai ar nepa puoliai pietų kraštų šiltojo klimato miestai. Iš tikro: paroda tai gražus miestas — namai — paviljonai, begalės žmonių, daugiau kaip bilė kuriam miestelyj. Lankytojų linksmas ūpas, muzika, mašinų užėsų daro įdomų ir žavintį reginį. Nuo kalno matosi visas senutis Kaunas.

Lietuvos ūkininkai kiekvieną dieną plaukia ir su dideliu susidomėjimu parodą apžiūri. Kariai taipogi neatsilieka. Atvažiuoja iš provincijos su savo vadais. Kareiviai labiau domisi ūkio mašinomis, nes jiems tas sugrįžus namo prie ūkio bus begalo naudinga.

Yra žinių, kad kai kurios kariuomenės dalys būtinai pasistengs su daugeliu kareivių atlankyti parodą. Geras ir malonus sumanymas! Mūsų kariui tiek pat rūpi paroda, kaip ūkininkui, nes jis iš tikro yra tik laikinai nuo ūkio atitrauktas.

Todel reikia pasistengti visiems, kam tik tas priklauso, kad kareiviai nepraleistų šios gražios ir naudingos progos — būtinai aplankyti parodą.

Rikiuokit eiles ir marš parodon!

Albė.

— Kuris žmogus rado didžiausią radinį?

— Kolumbas, nes jis rado Ameriką.

Latvių kariuomenė.

(Medžiaga imta dalinai iš „Latvijas Kareivis“).

Latvių Generalis Štabas išdirbo planą pašaukti atsargos karininkus ir karo valdininkus kariuomenėn. Jų armijoje, ypač kuomet prisiėjo varyti lauk Latvių nepriklausomybės priešus, karininkų buvo daug. Kad karininkų buvo daug, galima ir iš to spręsti, kad buvo sutvertas visai atskiras karininkų batalionas. Jis Latvių karo istorijoje turės didelės reikšmės, nes tas batalionas bolševikų tarpe padarė suirutę ir kirto jam didžiausį smūgį. Nuo šio įvykio ir prasidėjo latvių laimėjimai bolševikų fronte. Latviųkarininkai buvo praėję rusų karo mokyklas, todėl neturėjo supratimo apie naujajį šių dienų karo mokslą.

Latviai karininkus leido atsargon kur kas anksčiau, negu kareivius, nes jų buvo išteklius. Todel jie tapo palesti be naujų karo pritarimo žinių, o su senu rusų pritarimu.

Latvių Generalis Štabas tai permatė ir visą laiką rengėsi prie tam tikrų atsargos karininkų apmokymo. Sykiu su jais patogi proga yra ir karo valdininkams apmokinti, todėl šaukiami ir pastarieji. Štabo buvo manyta padaryti tam tikrą visų karininkų bei karo valdininkų mobilizaciją, bet atsitiko tam kliūtys, būtent šiam reikalui nepermatyta biudžete išlaidų, todėl ir negalėjo šis sumanymas plačiam maštabe įvykti. Apmokymas įvyksias tik vieną mėn., nuo rugpiūčio 13 d. iki rugsėjo 15 d. Karo valdininkus siųs į ūkio dalis, kur juos teoretiniai ir praktiškai mokins ir supažindins su karo valdininkystės darbu. Karininkus, žiūrint kokioj prieš paleidimą atsargon tarnavo kariuomenės dalyj, siųs taipgi specialiai mokytis, kaip pavyzdžiui, artilerius į Daugpilį, kur sukoncentruota didžiausia Latvių artilerijos dalis. Tokiu būdu, kiekvieną karininką

norima apmokyti savo specialiuose dalykuose, neapleidžiant bendro karo mokymosi.

Šiomis dienomis Latvių armija sulaukė savųjų baigusiujų aukštus karo mokslus karininkų. Baigė pirmos laidos 26 karininkai. Jie buvo komandiruoti iš įvairių dalių. Jų sąstatas sekantis:

Pėstininkų karininkų	— 17,
artilristų	6,
aviatorių	1,
raitelių	1 ir
auto-diviziono	1.

Jie visi kariuomenėje, prieš pastosiant į aukštąjį mokslą, buvo užėmę pulkų vadų arba šiaip atskirų dalių vadų vietas. Iš jų 10 pulkų vadai, vienas štabo viršininkas ir kiti atskirų dalių vadai.

Kursantams suteikė visas paskutinių karų vedimo vystymosi idėjas, kurias yra tik pasiekę didžiosios pasaulio valstybės. Be to kursantai susidomavę karo literatūra.

Latvių karo literatūra neturtinga. Yra tik iš svetimų valstybių vertimų, o savo nėra. Todel dabartinė kursantų pareiga, kaip buvo jiems išleidžiant nurodyta, praturtinti karo literatūrą, kad tokiu būdu latviai turėtų savo literatūros.

Daugiausia praturtėjanti literatūra nuo kariuomenės inspektoriaus generolo Penikio, kuris turi parašęs veikalų įvairiuose karo dalykuose. Be to manoma pritraukti karininkų prie vertimų iš žymių kitų valstybių karo rašytojų, kaip gen. Loringhovo ir kt.

Šiais metais norima dar pašaukti karo tarnybon gimusius 1898 m. vyrus, kurie netarnavo Latvių armijoj. Jų būsią, maž-

daug apie 4.000 žm. Mokymas tęsis nuo rugsėjo 15 d. vieną mėnesį, kuomet vyrai būsią laisvesni nuo ūkio darbų.

Albė.

Jūros mokykla.

Negalėdama atsakyti į kiekvieną atskirą laišką, Jūrininkų Sąjungos Valdyba jau gali pranešti, kad jūros mokykla bus atidaryta ir pradės savo darbą ši rudenį.

Mokykla steigama laikinai Kaune prie Aukštesniosios Technikos mokyklos. Šiais mokslo metais bus priimta tikrai iki 20 žmonių. Mokyklon priimami jaunikaičiai ne jaunesni kaip 16 metų konkurso egzaminu iš lietuvių kalbos žodžiu ir raštu ir žodžiu iš geografijos, aritmetikos, algebros ir geometrijos 4 klasių aukštesniosios mokyklos (gimnazijos, realės ar komercinės) programos ribose. Pristatę liūdijimus apie užbaigimą daugiau kaip keturių klasių egzaminuo-

Čekoslovakų sostinė Praga. Vieta vadinama „Hradčany“ — seniausia Pragos dalis, kuri daug kartų minima Cekų istorijoje.

jami nebus: tokie kandidatai gali būti priimti mokyklon vien tiktai patikrinus gydytojų komisijos jų sveikatą.

Jau plaukiojusiems jūroje kandidatams bus duota prieš kitus pirmenybė, tačiau ir jie turi laikyti egzaminus tiek iš bendrų, tiek iš papildomųjų jūros dalykų. Kandidatai į jūros mokyklą turi atvykti Kaunan ne vėliau, kaip rugsėjo 3 dieną ir įteikti 5 valandą po piet Jūrininkų Sąjungos Valdyboje (Karo Muzėjaus raštinė, Duonelaičio gatvė 37 Nr.) prašymus. Prie prašymo reikia pridėti: savo arba tėvo paso nuorašą (pilietybės įrodymas), gimimo metriką, mokslo liūdijimą (jei toks yra) ir 10 litų gyvais pinigais už egzaminus. Pats prašymas žyminiu mokesniu neapmokamas. Jūrininkų Sąjungoje kandidatai gaus nurodymus, kur ir kada bus egzaminai ir gydytojų komisijos sveikatos tikrinimas. Išlaikiusieji egzaminus ir priimti mokyklon sveikatos atžvilgiu kandidatai apie rugsėjo 15 d. turės vykti Klaipėdon, iš kur prasidės praktikos plaukiojimai. Apie spalio 1 d. prasidės mokykloje teorijos pamokos iš šių dalykų: matematikos, fizikos, elektrotechnikos, braižybos, mechanikos, laivų teorijos, navigacijos, jūros praktikos, lccijos ir lietuvių, anglų ir vokiečių kalbų.

Šiais metais atidaromas tiktai laivų vadovybės skyrius, o toliau bus atidengtas ir laivų mechanikos skyrius.

Mokiniai gaus mokykloje veltui tiktai knygas. Butas, valgis, rūbai ir mokslo priemonės (rašalas, plunksnos, popierius) įgijami pačių mokinių lėšomis. Už mokslą reikia mokėti po 24 litus pusmečiui.

Jūrininkų Sąjungos Valdyba.

P.S. Kitų laikraščių prašome atsispausdinti.

- Kuri upė rašoma viena raide?
— Upė V. (Ji teka Olanduose).

Karininkų kliubas.

Greitu laiku laukiamas Kaune karininkų kliubo atidarymas. Dėliai jo maštabo jisai yra pavadintas net „Lietuvos kariuomenės karininkų kliubas“. Aš noriu

tik pabrėžti kiek aštriai stovi karininkų gyvenime kliubo įsteigimas ir pilnas šio klausimo pribrendimas. Dar Napoleonas, tas genialis karys, pasakė, kad trys ketvirdaliai pasisekimo laimėjimų mušiuose priguli sielai-moralei ir tik viena materijai. Mūsų generolas Radas-Zenkavičius, rūpestingai ruošdamas karo mokslą, kitaip sakant plėsdamas materialės kariuomenės pusės prisiruošimo tobulumą, irgi pabrėžė savo straipsnyje „Pėstininkų parengimas“ „Mūsų Žinyno“ 12 Nr., didžiausią auklėjimo reikšmę — žmogaus sielą priruošiant. Jeigu gi taip yra, tai argi ne didžiausia yra mūsų karininkų pareiga tų auklėjimo mokyklų paruošimas. Tokiomis gi aš skaitau kliubus. Jeigu gimnazija, universitetas, karo akademija duos mums visas priemones dirbti, kitus mokinti, tai auklėti mes mokėsime tik patys būdami išauklėti. O kur gi tos auklėjimo mokyklos? Kur jaunas karininkas, užsidėjęs šandien karininko ženklus, pasimokins, kaip būti džentelmenu, kaip praleisti laisvą laiką, gaut gerų knygų, išgirsti gerų žodžių, patarimų jei ne kliube? Taigi niekas, manau, ne ginčys, kad karininkui kliubas ne mažiau reikalingas, kaip karo mokykla ir aukštųjų karininkų kursai.

Aš pasakiau, kad karininkų kliubas, tai yra karininkams auklėjimo mokykla. Bet man gali užduoti paklausimą: o kur tie mokytojai? Į tą aš atsakysiu: kiekvieno žmogaus gyvenimas taip pat yra auklėjimo mokykla, nes iš jos išeina ir gerai ir blogai išauklėti žmonės. Tai gi kurgi čia tie auklėtojai mokytojai? Oi tie patys: draugai, bendradarbiai ir t. t.; kuriuos žmonės skaito autoritetingais, tų ir klauso, tiems ir seka. Į kliubą ateis ir leitenantas, ir pulkininkas, ir jaunesnis karininkas, ir pulko vadas. Štai čia kaip tik ir yra proga vieniems nuo kitų pasimokinti, kaip reik elgtis karininkui. Tas elgesis netarnybiniu laiku turi didžiausios reikšmės ne tik mums, kariams, bet ne mažiau ir visai visuomenei. Kaip karininko uniforma aiškiai skiria karininką nuo kitos valdininkų rūšies, taip karininko elgimasis aiškiai metasi į akis. Pamatęs girtą žmogų kiekvienas praeis pro šalį nekreipdamas ypatingos dėmes, bet pamatęs girtą karininką būtinai pasipiktinęs pasakys: „va, mūsų karininkai, jie tik girtuokliauti moka“. O iš kur gi tas karininkas iš-

Vyr. pusk. Zaranka.

Mano atsiminimai iš Lietuvos karų.

(Žiūrėk „Kario“ 34 Nr.).

Šiame dvarelyje mes išstovėjom kelias dienas. Už kelių dienų mes išėjom į Paliepio dvarą, o iš ten į Paliepių kaimą, kuris yra už kokių poros šimtų sieksnių nuo dvaro. Tuo tarpu pradėjo važiuoti daugybė pastočių, kurios vežė bolševikus, o dabar grįžo į namus. Ant rytojaus mes išsiskirstėm po grįčias pusryčiauti. Po pusryčio mes du susitarę vaikščiojom po vienkiemius, kurių čia nemažai. Visur mus žmonės priimdavo už vokiečius, o keliose vietose tai net pasveikino vokiškai „moen“ mums gi pradėjus kalbėti lietuviškai nustebdavo. Žmonės, sužinoję, kad mes visi lietuviai, pradėdavo klausinėti kokia dabar valdžia, ar tik ne ponų. Mes jiems aiškinom, sakydami: „kam reikia svetimos valdžios, kad mes ir patys galime valdytis“ ir t. t.

Iš čia iškeliavom į Panemunį. Čia mes sulaukėm ir praleidom Sekminias. Čia į mūsų kuopą atėjo dar vienas karininkas, rusas Elisėjevas. Panemunyje mes išbuvom kokią savaitę.

Vieną sekmadienį iškeliavom iš Panemunio, patys nešdami rancus, bet priėjus prie pirmutinio kaimo,

vadas užvarė pastotes ir mes, sudėję į vežimus savo rancus, toliau keliavom, tik šautuvus nešdami.

Pavakarį sustojom vienam vienkiemyj, iš kur buvo kokie 12 kil. iki Latvijos. Apsistojus čionai, aš su vienu kareiviu iškeliavom po vienkiemius kiaušiniauti. Čia daugiausia gyveno latviai. Bet nieko negavę parėjome tuščiomis rankomis.

Antrą dieną iš ryto mes iškeliavom Aknistos linkui. Kareiviai pradėjo murmėti, kam mums, girdi, reikia svetimos žemės,—mums ir savo užtenka, ir tarėsi toliau Aknistos neiti. Bet jų, žinoma, niekas neklausė, o vadas paaiškino, kad jeigu mes neisim į Latviją, tai bolševikai neduos mums ramybės. Kai juos išvarysim už Dauguvos, tada mes būsim ramėni. Kareiviai daugiau nieko nebesakė.

Pietums mes atėjom į Aknistą, kuri yra prie pat rubežiaus su Latvija. Gale miestelio buvo stulpas, kur rusiškai buvo parašyta: „Kurlianskaja gubernija“. Po pietų mes iškeliavom, perėjome per rubežių ir atsiturėme Latvijoje.

22. Pirmieji žygiai Latvijoje.

Bolševikų mes nematėm nuo pat Radžiūnų kaimo, latvių irgi čia nebuvo ir mesėjome per Latviją niekeno nusulaikomi. Žygiavom iki pat vakaro. Pra-

moks, „gerdamas nebūti girtu“, kaip ne savo kliube, kur bus ne jis vienas, bet sykiu su juo ir jo vyresnysis, o gal ir jo paties viršininkas. Paprasta drausmė neleis jam pasigerti akyvaizdoje savo viršininko ar vyresnio. Taigi kliubas yra auklėjimo mokykla su savo mokytojais-vyresniais arba šiaip geriau išauklėtais karininkais.

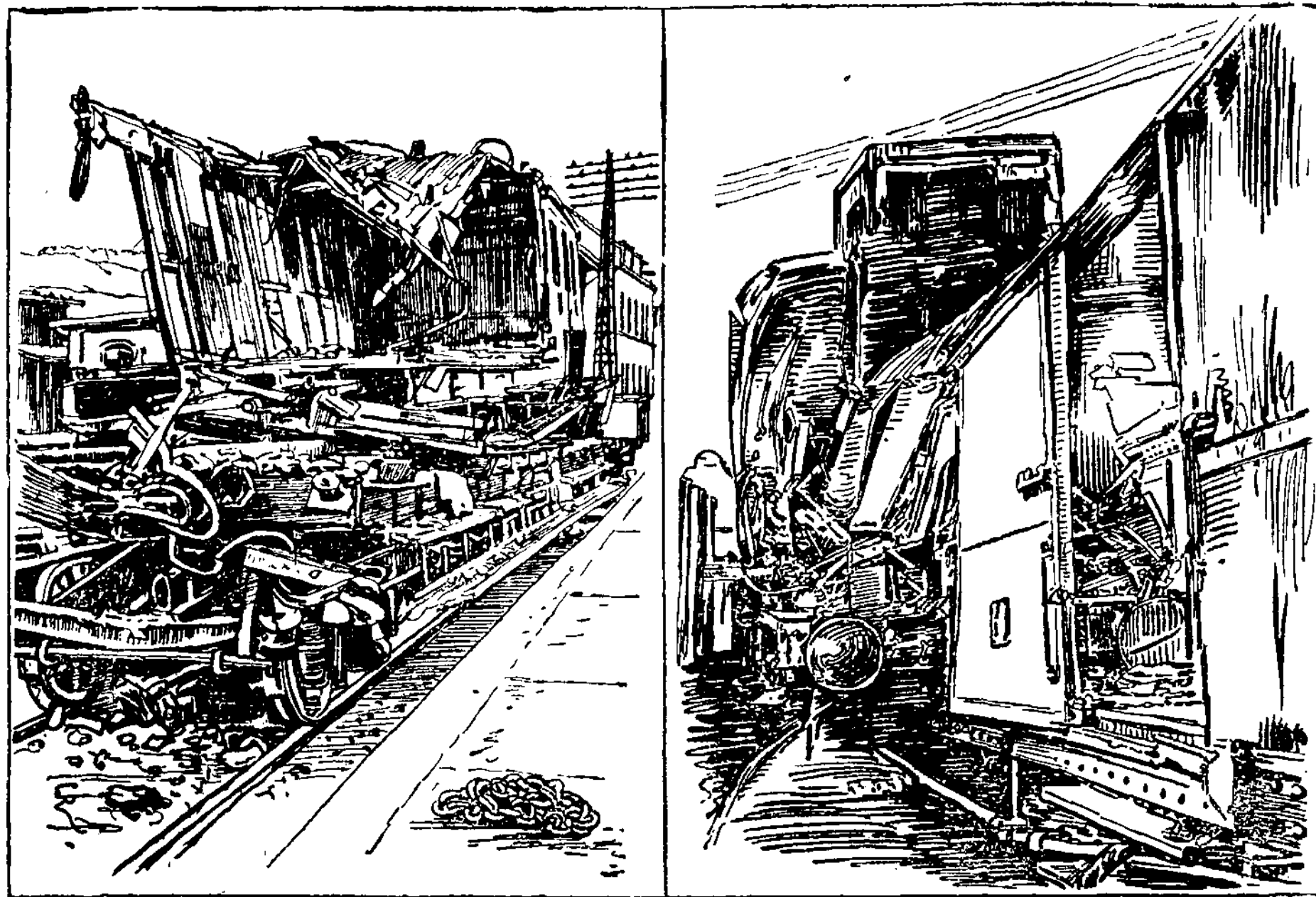
Nė vienas mūs neturi moralės teisės atsisakyti nuo prievolės aukštai laikyti doros, drausmės, valstybinio nusistatymo, gražių kariuomenės tradicijų nešiojimo savo kario gerbimo vardo, kaip tautiškos moralės nešiotojų, obalsių. Nė vienas mus negali atsisakyti nors nuo pačių mažiausių pareigų toj prasmėje.

Bet noriu nurodyti kai kuriuos konkrečius davinius. Turi būti sustatytas kliubo statutas (girdėjau, kad jisai yra jau ruošiamas). Į kliubo komitetą turi būti renkami vyresnieji ir energingi karininkai, kurios

nors šakos kliubo gyvavimo ir veikimo žinovai. Pradedant nuo kliubo dienos atidengimo kiekvieną dieną turi būti skiriamas įgulos viršininko įsakymu vienas dežuruojantis karininkas ne žemiau majoro laipsnio. Jisai turi būti kliube dėliai išvengimo ir ištyrimo visokių negeistinių įvykių. Užveizda kliubo tvarkos atžvilgiu turi jam priklausyti. Dežuruojančiam karininkui turi būti parašyta jo pareigų instrukcija, ir sulig galimybės duodamas atskiras kambarys ir valgis.

Baigdamas noriu dar pabrėžti, kad karininkų kliubu yra susijdomavusi plati visuomenė, reiškia pirmi žingsniai kliubo gyvavimo pritrauks ypatingą visuomenės dėmesį, ir ne dovanos ji mums nė vienos klaidos. Todėl mes turime išanksto gerai pasiruošti. Mes turime parodyti visuomenei, kad *karininkas yra ne tik tautinės garbės saugotojas, bet ir jos nešiotojas.*

Pulkininkas-Leit. Kraucevičius.

Gelžkelio nelaimė Krejenzienne: sudužusių traukinių vietoj (žiūrėk: Kas girdėti).

Naujųjų mokslo metų pradžia.

Štai kaip greitai jau ir mokslo metų pradžia. Visi lyg vienas eina, bėga į mokyklas, nori mokytis.

Nori maži, nori ir paaugę. Nemažiau nori ir mūsų Tėvynės gynėjai.

Kaip gera mūsų Brangiajai Tėvynei turėti tiek kupinų energijos sūnų! O ateitis su didžiausiu nekantrumu jų laukia. Ir yra ko laukti! Juk jie apsišarvavę mokslo žinomis ir tėvynės meile, nepabėgs, pamatę priešą, bet drąsiai, krūtines ištempę, visi lig vieno stoto su juo kovon.

Todėl tik sparčiau, tik skubiau, nė vienos minutės neleisdami veltui laiko—mokykimės, švieskimės viens kitą padedant.

dėjus temti sustojom dvare Pastarmuižė. Žygiuojant per Latviją visur buvo matyti namai raudonais stogais ir visur švara, kurios Lietuvoje nematėm. Aš jaučiaus, lyg žygiuju per Vokietiją. Atėjęs į dvarą, vakarienis kaž kodėl nebuvo, taigi kas ką turėjo, tas tą ir užkando, nes ir dvare nieko negalima buvo gauti dėl daugybės kariuomenės, kurios čia buvo kelios pėstininkų kuopos ir viena artilerijos batarėja. Pavalgę kas ką turėjęs, vieni sulindom į daržines kiti gi ore į šiaudų kauges.

Ant rytojaus atsikėlus, gavom kavos, o duonos nebuvo. Viršila su keliais kareiviais išvažiavo pas žmones rekvizuoti duonos ir bulvių. Atvežus ūkininkų duonos, mes gavom po kokį svarą. Be to atvežė dar bulvių surekvizavę ir jaučiuką nupirkę ar irgi rekvizavę. Pietus išvirė visai prastus. Buvo beveik viens vanduo, keli šmoteliai mėsos ir kelios bulvės. Taip mes išgyvenom kokią savaitę, negaudami pilno maisto davinio, nes buvom toli nuėję nuo užpakalio. Pagalios susilaukėm visokio ir pakankamai maisto. Čia stovint atvežė nuo baro vieną nukautą kareivį, kurį čia ir palaidojom.

Vieną dieną mes po pietų persikėlėm iš čia į dvarą Baltmuižė, kuris buvo visai netoli iš čia. Baltmuižė daug didesnis ir puikesnis dvaras, negu Pastar

muižė. Mūsų kuopoj atsirado dar vienas karininkas vokiečys. Čia irgi išgyvenom kokią savaitę.

Vieną dieną iš ryto liepė prisirengti ir tuojau iškeliavom iš Baltmuižės. Pietums sustojom viename vienkiemyj. Pietus pavalgius, atskyrė mūsų I-mą skyrių, dar pridėjo mūsų būrininką ir tą vokiečių karininką ir, nuskyrė eiti į dvarą Ilzenmuižę. Mes, to vokiečio vedami, iškeliavom, o kuopos vadas su likusiais ir virtuve pasiliko. Mes, neprieję dvaro, sustojom prie kelio esančio vienkiemio, kurin vokiečys nuskyrė šešius kareivius su skyrininku, o kiti su vokiečiu nuėjom į patį Ilzenmuižę. Dvaras buvo nekoks. Dvaras buvo ant kalno, priešakyj gi buvo didelis slėnis, už kurio ant kalnelio buvo matyti keli vienkiemiai, o ten toliau krūmai.

Į kairę nuo mus buvo matyti didelis dvaras Bevern, nuo kurio netoli buvo mūsų kuopos sargyba iš septynių žmonių. Toliau už jų buvo penktos kuopos baras. Dar toliau į dešinę jau buvo antro pulko baras. Būrininkas tuoj pastatė sargybą dviejose vietose. Dieną sargyboje stovėjom po vieną o naktį po du. Vieną dieną vokiečys nusiuntė mus keturius žvalgybon. Mes apie trejetą kilom. nuėję pirmyn, ir nieko nesutikę, parvažiavom atgal su pastotimis.

Čia iš vietinių gyventojų kovai su bolševikais buvo susiorganizavus taip vadinamoji „žalioji armija“.

Mes, kaip kariai, turime vilties, kad mumis rūpintis mūsų viršininkai. Jie gerai supranta, kad baigęs penkias, šešias ar daugiau klasių dažniausiai yra pasiryžęs baigti ir visą gimnaziją.

Viršininkai leisdami po darbo valandų laukyti Suaug. Gimnaziją, suteiks galimybės ją užbaigti.

Tuo padarys netiktai didelį gerą savo pavaldiniams, bet taipogi padidins savo nuopelną Tėvynei bei Valstybei. Juk kuo labiau apšviestiesni, kultūringesni žmonės, kuo labiau myli Tėvynę, tuo tvirtesnė ir pati Valstybė.

O tas mūsų Vadams, Viršininkams netiktai kad rūpi, bet ir turi rūpėti, nes jie yra valstybės šulais, atramomis.

J. Š—kis.

— Kas kalba visomis kalbomis?

— Aidas.

Karo chronika.

Iš visur.

— **Prancūzų karo teismas nuteisė** okupuotame Vokiečių krašte 2 vokiečių visam amžiui kalėti, 2 trumpesniai laikui ir 3 sušaudymui už pasikalbėjimų klausimą prancūzų karo telefono linijomis. Nuteistiesiems pavyko pabėgti į neokupuotą Vokietiją.

— **Jūrų nusiginklavimo sutartis.** Prancūzai pasirašė Vašingtono nusiginklavimo sutartį, tik pasiliko sau teisę statyti lengvus karo laivus.

— **Prancūzai atsakė** į paskutinę Anglų notą dėl Vokietijos karo skolų mokėjimo. Poincaré atmetė Anglų išrodymus ir pažymėjo, kad jis jau pirmiau yra galutinai nustatęs deryboms pagrindą. Savo notoj Anglai reikalavo vokiečiams palengvinimų.

— **Rūras nemano nurimti.** Reino ir Rūro krašto pramonės ir susisiekimo vadai savo posėdyje Hanovere pareiškė, kad pasyvus priešinimas prancūzams bus tęsiamas toliau. Amerika mano, kad Prancūzija vargiai gausianti iš Rūro krašto nors trečdalį tų anglių, kiek vokiečiai iškasdavę.

Prancūzai ketina užimti Rūro krašte dar 14 miestų.

— **Vokiečių aeroplanai Sovietuose.** Švedų spauda praneša, kad po karo paliaubų iš Vokietijos buvo išvežta į Malmoe uostą 600 orlaivių motorų, kuriuos neseniai Vokiečiai perleido Sovietų Rusams.

— **Italų, Pietų Slavų nesusipratimas.** Tarp Italų fašistų ir Pietų Slavų tautininkų buvo įvykę Triglev kalne (Italų Pietų Slavų pasienyje) naujų nesusipratimų. Italų vyriausybė įsakė savo kariuomenei okupuoti ten esančią neutralę zoną. Kariuomenė pasiliksianti toje vietoje, kol bus išrištas ginčas.

— **Japonų naujai pastatyta nardomoji laivė** pirmą kartą išplaukusi nuskendo Kobe apylinkėje. Žuvę 85 žmonės, 11 žm. išgelbėta.

— **Didelis Ispanų smūgis Marokoj.** Rugpiūčio 20 d. buvo Ispanų ministerių pasitarimas, aptarti Maroko padėtį. Buvo nutarta siųsti daugiau kariuomenės, papildymui išėjusių iš rikiuotės kareivių, kurių skaičius viršijo 400 žmonių. Dešiniojo ispanų kariuomenės sparno padėtis rimta. Tiferaute rinktinė, susidedanti iš 2 pėstininkų kuopų, kulkosvaidžių skyriaus ir 1 pionierių būrio stipriai kaujasi su daug skaitlingesnėmis ir gerai ginkluotomis marokiečių jėgomis.

Dvi ispanų laivynų eskadrili, mėčiusios į marokiečius bombas, privertė juos dar labiau stiprintis. Prie Mellilo priimtos visos priemonės sustiprinti ispanų apgultą kariuomenę. Taip pat artimiausiose dienose privalo būti sustiprintos ir kitos ispanų priešakinės linijos Tetuan apylinkėse marokiečių kariuomenė perėjo puolimą ir davė ispanams sunkių nuostolių: 70 užmuštų ir sužeistų. Ispanų spauda kaltina valdžią ir naują vyriausį kariuomenės vadą Maroko krašte gen. Weyler, kad marokiečių puolimas juos užtiko neprirengusius, nors apie tą išanksto buvo pranešta.

Ispanų kariuomenės vadovybė su 50.000 kariuomene neįstengia atlaikyti ispanų pozicijų.

(Prager Presse, 1923. VIII. 22).

(Marokiečiai (Afrikoje) kovoja prieš ispanus, norėdami nušikratyti jų priespaudos bei globos.

Jie naktimis vaikščiodavo. Ateidavo ir pas mus. Vieną rytą atėjo keturi vyrai pabėgę nuo bolševikų, kurie buvo juos sumobilizavę. Mūsų tarpe buvo vienas kareivis, Kuksa, kuris mokėjo vokiškai. Jis mums ir versdavo visus to vokiečio karininko įsakymus bei paliepimus.

Vieną dieną po pietų atbėgo vienas kareivis iš sargybos prie Beverno ir pranešė, kad nuėjus keliems į Beverno juos iš ten išvijo bolševikai. Tuo tarpu ir mes užgirdom šaudant iš kulkosvaidžio palei Beverną. „Bolševik kavalerij“, „bolševik kavalerij“, kalbėjo mūsų vokiečiai. Bet šaudė neilgai. Vokiečiai dviejus nusiuntė į Beverną žvalgybon. Tie nuėjo jau nieko nerado. Mes gi visi buvom išsipylę grandinėn sodne ir laukėm, kada pasirodys bolševikai, bet nieko nesulaukėm. Vokiečiai nusiuntė kareivį į sargybą dešinėje pusėje su įsakymu atvykti čionai, o taipogi liepė atvykti ir sargybai nuo Beverno. Susirinkus visoms sargyboms, jis įsakė niekam be jo komandos nešaudyti jeigu pasirodytų priešas. Jis, paėmęs šautuvą ir žiūrėdamas per žiūronus, dairėsi į visas puses, bet niekur nieko nematė. Mes, išėję iš dvaro, sustojom prie pat dvaro ant kelio. Tik štai užgirdom atjojant. Mes tuoj visi sugulėm ir laukėm, manydami, kad atjoja bolševikai. Bet tai jojo to paties dvaro bernas su arkliais, kad bolševikai jų nepaimtų.

Karininkas tada liepė mums po du, po tris per kokius du šimtu žingsnių vieni nuo kitų eiti kuopos linkui. Mums reikėjo pereiti per miškelį. Atėję į miškelį, vėl sustojom. Vokiečiai liepė man nueiti į kuopą, pažiūrėti, ar ji yra dar ar jau išėjus. Atėjęs į kuopą radau tik kelius kareivius. Aš nebegrįžau atgal, o išėjau su tais kareiviais paskui kuopos, kurią už kelių kilometrų pavijom. Jiėjo Baltmuizės linkui. Mes negalėjom suprasti, kodėl be jokio mūsų visu frontu traukiamės atgal. Kartu su mumis bėgo ir vietiniai gyventojai, varydami gyvulius ir susidėję savo turtą į vežimus. Mūsų gi vokiečiai, likę su keliais kareiviais, tame miškelyje susidūrė su bolševikais ir, nušovę iš jų du, atsitraukė paskui kuopos. Vokiečiai mus pavijo važiuotas ir pralenkė. Apie pavakarį mes atėjom į Baltmuizę.

Čia truputį pasilsėję traukėm toliau. Įėjom į girią, kurioje ir visai sutemo. Per girią buvo tamsu eiti. Kojos užkliūdavo už šakų, krūmų šakos bādė akis ir buvom labai privargę nuo pietų eidami ir tik vieną sykį ilsėję. Tos girios buvo kokie šeši kilometrai.

(Bus daugiau).

— Kodėl žmogus miegodamas knarkia?

— Kad blusas nubaidyti.

Iš „Isakymų Kariuomenei“.

Kariuomenės teismas. 1-mo Atsargos bataliono kareiviai Alfonsas Pakutinskas ir Mikas Čegauskas ir 3-čio Dragunų „Geležinio Vilko“ pulko kareivis Juozas Vengris už tai, kad 1922 m. balandžio mėn. 3 d., būdamas sargybos viršininku prie K. A. M. Ūkio Dalies piniginės dėžės, susitaręs su kitais ir bendrai su jais veikdamas, kesinosi pagrobti ir pasisavinti pinigineje dėžėje esamuosius pinigus, už tai, kad tada ten pat ir prie tų pat aplinkybių, būdamas sargybos išvedžiotoju, kesinosi padaryti minėtąjį aukščiaus nusikaltimą ir už tai, kad tada, ten pat ir prie tokių aplinkybių kesinosi padaryti vagystę nubausti: pirmasai — 5 metais, antrasai — 4½ metų abu sunk. darbų kalėjimo ir trečiasai — 3 metais ir 8 mėnesiais grasos kalėjimo ir išmesti iš kariuomenės.

Baltgudžių Atskiro Bataliono kareivis Aleksas Rudžionis už pabėgimą iš kariuomenės susitarus ir bendrai su kitu veikiant ir I Atsargos Bataliono kareivis Juozas Apanavičius už paleidimą areštuotų, už apleidimą sargybos vietos ir už pabėgimą iš kariuomenės su kitu susitarus ir bendrai veikiant nubausti: pirmasai — 3 metais ir 5 mėnesiais paprastojo kalėjimo, antrasai — 15 metų sunk. darbų kalėjimo ir abu išmesti iš kariuomenės.

11 pėst. pulko kareivis Pranas Daukantas už ginkluotą apiplėšimą trijų piliečių karo stoviui esant, nubaustas sunkių darbų kalėjimo iki gyvos galvos, išmestas iš kariuomenės tarpo ir atimtas iš jo kario vardas.

2 pėst. pulko kareivis Petras Aniulis už pabėgimą du kartu iš kariuomenės nubaustas 8 metais sunk. darbų kalėjimo.

11 pėst. pulko kareivis Aleksas Kinta už sunkų kūno sužalojimą, nuo kurio sužeistasai mirė nubaustas 7 metais sunk. darbų kalėjimu ir išmestas iš kariuomenės.

11 pėst. pulko kareiviai Tomas Gramba ir Domininkas Ramanauskas už tai, kad susitarę ir veikdami bendrai, pasivadinę sargybiniais, sulaukė kelyje keletą asmenų ir, grąšindami juos areštuoti, išreikalavo už paleidimą kyšio nubausti 3 metais grasos kalėjimo ir išmesti iš kariuomenės.

3-čio Dragunų „Geležinio Vilko“ pulko kareivis Vytautas Lukenskis už vagystę stovint sargyboje saugomojo turto ir už pabėgimą iš kariuomenės nubaustas pritaikius bausmę lengvinančius įstatymus 3 metais drausmės dalių.

Baltgudžių Atskiro Bataliono kareivis Juozas Ambrazas už pabėgimą iš kariuomenės, už pražudymą valdiškų daiktų, už suklastojimą dokumento ir vartojimą per tikrąjį ir už vagystę nubaustas 10 metų sunk. darbų kalėjimo ir išmestas iš kariuomenės ir atimtas iš jo kario vardas.

6 pėst. pulko jaun. puskarininkas Jonas Zubrickas už pabėgimą iš kariuomenės nubaustas pritaikius bausmę lengvinančius įstatymus 2 metais grasos kalėjimo.

3 pėst. pulko kareivis Kazys Batavičius už tai, kad susitaręs su kitu ir bendrai su juo veikdamas padarė sunkų kūno sužalojimą nubaustas 3 metais grasos kalėjimo ir išmestas iš kariuomenės.

3 pėst. pulko kareivis Stasys Rybokas už išaikvojimą pavesto jam tarnyboje turto, nubaustas pritaikius bausmę lengvinančius įstatymus, 8 mėnesiais paprastojo kalėjimo.

5 pėst. pulko kareivis Jonas Račkauskas už pabėgimą iš kariuomenės ir už pražudymą valdiškų daiktų, nubaustas 8 metais sunk. darbų kalėjimo išmestas iš kariuomenės ir atimtas iš jo kario vardas.

Isak. Kar. 149 Nr. 1923-VIII-7 d.

Iš kariuomenės gyvenimo.

Rašykite kuodaugiausia žinių iš savo dalių: iš švietimo komisijos darbų, apie rengiamus arba surengtus vakarus, apie knygų ir laikraščių skaitymą, įvairius įvykius ir t. t. Teisingos ir gerai ištirtos žinios laikraštį įvairina ir skaitytojams naudos atneša.

Kariuomenės lenktynės. Š. m. rugpiūčio 25 d. 14 val. Kaune Aviacijos Aerodrome Aleksote įvyko 1-ios kavalerijos divizijos arklių lenktynės, kirtimas ir dūrimas. Lenktynėse dalyvavo 48 arkliai, kirtime ir dūrime 44 raiteliai. Lenktynės praėjo laimingai ir puikiai; buvo ko pasigerėti. Publika buvo daug, buvo net užsienio svečių.

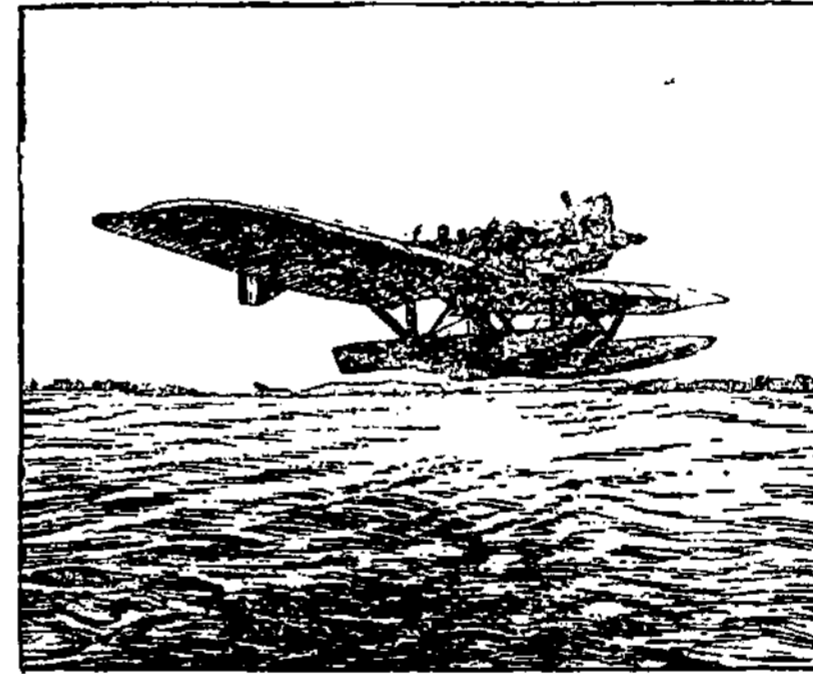
Laimėjusieji lenktynėse kariai gavo prizus nuo 400 lt. iki 10 lt.

Plačiau apie šias lenktynes parašysim sekančiam „Kario“ numeryj

Kariuomenės sportas.

Sporto gegužinė. Rugpiūčio 5 d. Geležinkelių bataliono komisija buvo surengusi sporto gegužinę Radvilišky. Nors diena buvo lietinga, bet visgi Radviliškio piliečiai, mėgstą sportą, atėjo pasijdomauti, nekreipdami domės į lietu. Apie 16 val. prasiblaivė šiek tiek dangus ir buvo pradėtos futbolo rungtynės tarp tik ka susiorganizuosios ir pirma kartą pasirodančios geležinkelių bataliono 1-os komandos ir daugiau ritirusios vietinės jaunimo sąjungos

Orlaivių paroda Geteburge, Švedijoje. „Žiezirbos“ taipgi Vokiečių orlaivis, Kasparo linijos, pirmas 1 os komandos. atleikia į parodą.

Bendrai rungtynės davė gera įspūdį ir parodė žaidimą gerai išsilavinusių komandų. Rezultatai 4:4, nors daugelis piliečių tikėjosi sulauksią rezultatų „Žiezirbos“ komandos naudai, nes pralekiant futbolui pro viršų arba pro šalį bataliono komandos vartų nepastėbėję ir manydami, kad tai „golas“ išreikšdavo savo pasitenkinimą delnais plodami. Po futbolo rungtynių sekė sunkioji atletika, kurios numerius atkinėjo čempionas bataliono kareivis Mažeika. Po atletikos buvo parodyta, orkestrui griežant, keletas pamokų „sakalų“ gimnastikos. Programoj buvo numatyta čia pat šalimais rungtynių aikštės šokiai, bet ištikus blogam orui buvo nukelti bataliono karių klūbo salėn.

Ten buvęs.

Kas girdėti

Lietuvoje.

— Pirmą parodos dieną, VIII. 26., parodą aplankė apie 10.000 žm. Kareiviams parodon bilietas 50 ct.

— Svečiai iš Danijos. Rugpiūčio 22 d. atvažiavo į Kaunę Danų rašytojas p. Benedictsenas su

žmona. Jis yra Lietuvoj buvęs, kuomet dar tik neseniai buvo pradėjęs kilti lietuvių tautinis atbudimas. Tada jis jau pranašavo didelį lietuvių tautos atbudimą. Be to yra daug rašęs prielankių raštų apie Lietuvą. Rugpiūčio 23 d. atvažiavo į Kauną Danų ekonominio departamento direktorius p. Valeur.

— **Elektra užmušė.** Rugpiūčio 21 d. Aleksote prie medinio tilto elektros srovė 1100 voltų suviršum užmušė elektrotechniką Kazį Račiukaitį, kuris stulpo viršų pynė elektros vielą.

— **Lietuvos Banko laikinųjų penkių litų** (rausvos spalvos, pirmiausia paleistųjų apyvartoti) banknotų atsirado netikrų apyvartoje.

Šitų padirbtųjų banknotų žymės šitokios: Visiškai nėra parašų (ant tikrųjų yra po tris parašus), numeris tik penkių skaimenų (tikruose šešių arba septynių), šifras tų skaitmenų stambesnis ir retesnis ir spalva jų taip pat ir serijos pažymėjimo šviesiai raudona; kai kuriuose padirbtųjų banknotų visiškai nėra serijos pažymėjimo. Visas piešinys netikrųjų banknotų neaiškus, spalva jo tamsiai rausva. Užrašai padaryti juodesniais dažais, šriftas užrašų šiek tiek mažesnis.

Popierius netikrųjų banknotų taip pat turi vandeningų ženklų, bet tų ženklų piešinys visiškai nepanašus į tikrųjų piešinį.

Lietuva ir užsieniai.

— **Mūsų žvejų atstovas Rygoj.** Rygon atvyko kelioms dienoms Lietuvos žvejų atstovas agr. Vaitkevičius, kad susipažinti su Latvijos žvejų gyvenimu ir užmegsti ryšių tarp Lietuvos ir Latvijos žvejų.

— **Latviai lengvins susisiekimą su Lietuva.** Rugpiūčio 18—19 d. Latvių ministrai nutarė praveisti plačių vėžių geležinkelį tarp Rygos ir Liepojaus, sumažinti išvežamoms prekėms tarifą ir palengvinti susisiekimą su Lietuva. Prijungus Lietuvai Klaipėdą, pastaroji tapusi Liepojai dideliu konkurentu. Latviai dėl šio labai susirūpinę ir ieško būdų, kad Klaipėda nebūtų tiek pavojinga Liepojai.

Iš Vilniaus krašto.

— **Pilsudskis Vilniuje.** Pilsudskis, atvykęs į Vilnių, buvo sutiktas karo valdžios ir karininkų korpuso dideliu džiaugsmu. Pilsudskis daręs Vilniuje paskaitą apie Vilniaus „išvadavimą“. Iš Vilniaus grįžta į Varšuvą, kur jis yra laukiamas kairiųjų partijų vadų. Matoma, kad Pilsudskis pradės žygius prieš dabartinę valdžią ir kairieji spėja, kad jam artimiausiu laiku pasi eksią valdžią nuversti. Vilniuje ir Varšuvoje įvykę didelių mitingų Pilsudskiui pagerbti; Vilniuje buvo padaryta net manifestacija prieš Pilsudskio namus. Pilsudskiui sekti lenkų žvalgyba pasiuntusi Vilniun du žvalgybos karininkus. Visi tokie įvykiai nedaro garbės lenkų tautai ir silpnina jų valstybę.

Užsieniuose.

— **Švedų Pabaltės susisiekimas.** Švedų garlaivių bendrovė „Svea“ pareikalavusi savo vyriausybės pašalpos įvedimui tiesioginio susisiekimo tarp švedų ir Pabaltės, kadangi pastaruoju laiku dėl Vokiečių prekių pabrangimo padidėjo prekyba tarp švedų ir Pabaltės.

— **Odesoj plečiasi maras.** Kasdien miršta apie 30 žmonių. Sovietų valdžia miestą uždarė.

— **Kolera Azijoje.** Persijoje ir Mesopotamijoje kilusi koleros epidemija. Mirė daugiau 800 žmonių.

— **Vokietijoje trūksta popierio.** Miunchene nebešeiama 16 laikraščių. Stambieji pramonininkai sustabdė įmones, atleidžia daug darbininkų. Vyriausybė prieš šitokį pramoninkų elgesį žada imtis griežtų priemonių.

— **Del Prancūzų žadėtos, bet neduotos Lenkams paskolos.** Prancūzai už paskolos suteikimą Lenkams buvo pareikalavę iš jų, apsunkinančių Lenkus pasižadėjimų. Lenkai negalėję priimti šių Prancūzų reikalavimų todėl paskolos negavo. Taip lygiai negavo paskolos nei pas Anglus, nei pas amerikonus. Iš to mes turime pasidžiaugti, nes tą paskolą lenkai būtų panaudoję prieš mus.

— **Angora — Turkų sostinė.** Turkų tautos taryba galutinai nusprendusi, kad Angora būtų Turkijos sostinė, vieton Konstantinopolio. Angora turi apie 28 tūkst. gyventojų. Turkai Angorą valdo nuo 1360 m.

Gelžkelių nelaimės. VIII. 1. Greitasis traukinys einantis iš Hamburgo Munichan Greiensen stotyje užbėgo ant stovinčio traukinio. Užmušta 47 žmonės ir 37 sunkiai sužeisti. Sudužo lenkų traukinys tarp Vilniaus ir Varšuvos. Užmušta 50 ir sužeista 100 žmonių.

— **Kiek žūna Čikagoje.** Nuo Naujų Metų Čikagoje (Amerikos Jung. Valstybėse) mirtinai automobiliais suvažinėta 390 žmonių, mirė nuo degtinės 123 žm. ir nuo revolverio šūvių 140 žm.

Pamestą eilinio A. DILIO liūdymą 894 laikyti neturinčiu vertės ir radus pasiūsti Karo Mokslo Skyriun, Kaunas, Laisvės Alėja 12.

Lietuvoje tėra tik

KRIVULĖ,

ilustruotas mėnesinis laikraštis.

Jei nori pažinti Lietuvą—jos gamtą, valstybės vyrus, mokslo ir meno darbininkus: rašytojus, visuomenės veikėjus,— skaitykit „KRIVULĖ“. Jei nenori atsilikti nuo mūsų literatūros ir meno augimo, nuo valstybės ir visuomenės gyvenimo, tai turėk savo namuose „KRIVULĖ“. Jei nori pažinti pasaulį ir jo valdovus, mūsų kaimynus ir draugus,— jei nori pamatyti kaip lietuviai kitur gyvena—visa parodys „KRIVULĖ“.

„KRIVULĖ“ redaguoja Kazys Puida, leidžia Lietuvos Telegramų Agentūra „Elta“.

„KRIVULĖS“ kaina: vienam Nr. 2 litai. Metams 20 litų. Užsieniui dvigubai.

„KRIVULĖS“ Redakcija ir Administracija: Kaunas, Daukanto gatvė 9. Telefonas „Elta“.

REIKALAUKITE VISUOSE
KNYGYNuose!